

Žalm 34

Z úst mých zpěv, dík a chvála

Heinrich Schütz

1. Z úst mých zpěv, dík a chvá - la vždy Pá - nu bu - dou znít.
Krá - le moc - né - ho vzý - vat chci s do - bro - ře - če - ním.

Já - sat před tvá - ří tvou, chlu - bit se skut - ky tvý - mi chci spo - lu s po - kor -

- ný - mi, tvé jmé - no, Bo - že, o - sla - vím, tvé jmé - no o - sla - vím.

2. S vírou hledal jsem Pána, mé prosby přijímal,
v bouřích odvrátil zkázu, vše, čeho jsem se bál.
Bránit spěchá lid svůj.
Naslouchá volajícím, s nadějí vzhlížejícím,
jim v úzkostech se spásou stal, jim záchranou se stal.
3. Vstaň, pojď, poznáš v tu chvíli, jak dobrý je tvůj Pán.
Ten, kdo přichází v bázni, dál k radosti je zván.
V prázdných rukou smí nést
vždy hojnost požehnání. Kdo zná jen vlastní přání
sám s pýchou v nouzi zůstává, sám v nouzi zůstává.
4. Jak jen těšit se zrána na každý nový den?
Jak jen prožít i zítřek milostí provázen?
Vzdej se slov záludných!
Odmítej sloužit zlému. Nes bratru potřebnému
lásku a pomoc s pokojem, svou lásku s pokojem.
5. Tvář svou k věrným a moudrým obrací Hospodin.
Spásnou mocí je blízko všem v srdci zkroušeným.
Vzpourní slyší však soud :
Zničíš se vlastním hříchem! Kdo mým je služebníkem
smí znovu žít s odpuštěním, smí žít s odpuštěním.

M. Esterle